

CO MÁME S TÁTOU SPOLEČNÉ

Rádi řídíme auto, rádi vaříme. A nejčastěji – obvyklé téma rodinných nedělních obědů – probíráme mediální svět. (Peter: Oba jsme prchlivi, umíme vybuchnout. A když se tak dívám na Petrovu snoubenku, myslím, že máme společnou zálibu v krásných ženách.)

JAK MĚ OVLIVNILA JEHO PRÁCE

Vzpomínka z raného dětství: z **války v Perském zálivu** v roce 1991, kde byl táta jako reportér, si přivezl uniformu. Byl mi rok, takže konkrétně si to období nevybavuju, ale tu uniformu jsem později našel a pořád jsem se do ní oblékal. Možná tak se ve mně narodila jistá inklinace k **armádě**.

JAK JSEM SE OCITL U VOJÁKŮ

Krátká etapa, jen roční, kdy jsem studoval na **Univerzitě obrany v Brně**. **Základní výcvik** jsem absolvoval ve **Vyškově** – uniformy, denně v sedm ráno **nástup**, odchod do zaměstnání. Jen na víkend jsme jezdili domů. Školu jsem vzdal kvůli náročné matematice, ale zrak k **armádě** upínám pořád. Možná ji jednou spojím s žurnalistikou.

KDE JSEM ZAMĚSTNÁN NYNÍ

Ve zpravodajské směně **České** televize. Je to dřina. Připravujeme texty a podklady moderátorům ke kontinuálu – vysílání ČT 24. Plus výjezdy do terénu, živé vstupy.

NAŠE PRACOVNÍ SETKÁNÍ

Když tátu zvolili **generálním** ředitelem **Českého** rozhlasu, pracoval jsem pro internetový zpravodaj **Česká** média. Půl hodiny po jeho zvolení jsme si připili a hned vzápětí jsem s ním pořídil v jeho kanceláři rozhovor. (Peter: Když oznámili, že jsem byl zvolen, otočil jsem se a uviděl jsem Petra sedět v první řadě. V tu chvíli, po všem vypětí, jsme se objali. Mělo to emocionální sílu.)

MŮJ VZTAH KE SLOVENŠTINĚ

Slovensky umím a chtěl bych si to udržet, ale je pravda, že moc často slovenštinu nepoužívám. Dokonce i když jsem na **Slovensku**, přistihl jsem se, že mluvím **česky**.

NAŠE RODINNÁ IDYLA

Zpravidla o víkendu: přijdu po směně domů a táta leží na pohovce, s fajfkou, a poslouchá třeba rádio. Tak se doma cítím nejlíp.

KDY SE ODSTĚHUJU OD RODIČŮ

Kvůli škole jsem se domů několikrát vracel, už jsem sám bydlel. Za půl roku se ale definitivně odstěhuju do nového, v létě máme svatbu. (Peter: Muž v těchhle **letech** má žít sám, je to správné rozhodnutí.)

JAK POJMENUJI SYNA

Jestli syna mít budu, tak to bude Peter. Třetí v pořadí. (Peter: To je správné, v tom tě chválím.)

CO JSEM PETEROVI ROZMLUVIL

Studium žurnalistiky jsem nedoporučil ani jednomu ze synů. Žurnalistou se člověk musí narodit, praxi se naučíš od starších kolegů. Lepší je mít doplňující formální vzdělání. Peter koketoval s prací v rozhlase, i to jsem mu vymluvil. Jako syn **generálního** ředitele by měl katastrofální pozici.

JAKOU VLASTNOST ZDĚDIL

Dělá vše na poslední chvíli jako já, ale umí tvrdě zatáhnout, když se blíží termín. V takových situacích nespí. Má můj obdiv, že současně studuje a pracuje, to je smrtící kombinace. Umí ovšem i vypnout a jen tak ležet na posteli a přemýšlet, to mám taky rád.

JAK SE PETER OCITL V TELEVIZI

Pracoval v **Českých** médiích a dělal rozhovory i se šéfredaktory. A jednou mi zavolał Zdeněk Šámal: „Je čas umisťovat mladé lidi v **České** televizi, vybral jsem si vašeho syna, je fakt dobrej!“ **PROČ JSEM SYN VEDL K VAŘENÍ**

Sám rád vařím. A také jsem jim řekl: „Chcete-li mít vzdělané a krásné ženy, které se budou uplatňovat v kariéře, naučte se vařit!“

MŮJ NEJEMOTIVNĚJŠÍ ROZHLASOVÝ ZÁŽITEK

Jako dítě z generace, která na rádiu vyrostla, nezapomenu na vítězství Emila Zátopka na olympiádě v Helsinkách ve dvaapadesátém. Reportér Štefan Mašlonka křičel: Zátopek je první! Tak jsem poprvé pochopil, že rozhlas umí zprostředkovat velice silnou emoci.

KDY POSLOUCHÁM ROZHLAS

Rádiový klid jsem si uložil jen na neděli, člověk si musí umět odpočinout. V pracovní dny v kanceláři celý den přeladuji. Aktuálně se velmi věnuji naší stanici Plus, což je nový produkt. Rád poslouchám Radiožurnál, vyhovuje mi jeho tempo, výběrově poslouchám Dvojku. Když jsem upozorněn na výjimečný pořad na kterékoliv naší stanici, pustím si rádio i o víkendu.

KDY JSEM SE NAUČIL ČESKY

Jako ředitel federálního rozhlasu jsem mluvil **slovensky**, ale když jsme se s manželkou rozhodli zůstat v Praze, oba jsme pokládali za povinnost si češtinu osvojit. Intenzivně jsem se **česky** učil, když jsem jako řadový redaktor **nastoupil** do **Českého** rozhlasu 6 a šéf mi řekl – půjdete na mikrofon a musíte to zvládnout!

KTERÉ ZEMI FANDÍM VE SPORTU

Neumím si vybrat. Ve Vancouveru na hokejovém zápase **Česko – Slovensko** se mě na to všichni ptali a já bezradně říkal: Nevím. Ani letos se na tom nic nezměnilo, jsem v tom rozpolcený.

NOVINÁŘ, SYN PETERA DUHANA 1. ČERVNA 1990 V BRATISLAVĚ Třetím rokem studuje bakalářský program **Mezinárodní** teritoriální studia na pražské UK. Pracoval pro server **Česká** média, nyní je zaměstnán ve zpravodajské směně ČT 24. Má o rok a půl staršího bratra Andreje, který dokončuje studium práv.

GENERÁLNÍ ŘEDITEL **ČESKÉHO** ROZHLASU, OTEC PETERA DUHANA ML. 11. LISTOPADU 1946 V BRATISLAVĚ Stejně jako jeho otec František je novinář. Vystudoval scenáristiku a do roku 1989 pracoval jako dramaturg televizní zábavy v ČST. Do roku 1991 vedl deník Verejnosť, do rozpadu federace byl ústředním ředitelem **Československého** rozhlasu. V roce 2000 se do rozhlasu vrátil jako redaktor ČRo 6, kde se roku 2007 stal ředitelem. Od roku 2011 je **generálním** ředitelem **Českého** rozhlasu.

Foto autor| JAN ZÁTORSKÝ, MAFRA